
THE
SECOND PAIR
OF EYES

DERWAZE 6

Çavên Duyem

Hin rastî hene ku bi xwendinê tên.

Hinên din bi ezmûnê.

Û paşê hin rastî jî hene ku qebûlkirina wan ji hemûyan dijwartir e.

Yên ku yên din berî me dibînin.

Demeke dirêj min bawer dikir ku çavdêr ez im.

Pisporê ku analîz dike.

Mêrê ku dinirxîne.

Kesê ku tiştên li dora wî diqewimin şirove dike.

Ez şaş bûm.

Dema ku ez li paş xwe dinêrim, ez ferq dikim ku hin ji tiştên herî girîng ên jiyana min pêşî ji aliyê jinên ku min li ser rê nas kirin ve hatin fêmkirin.

Ne ji ber ku ew bêtir xwendî bûn.

Ne ji ber ku ew bextewartir bûn.

Ne ji ber ku agahiyên ku min nizanibûn li ba wan hebûn.

Tenê ji ber ku wan didît.

Bi awayekî cuda.

Zûtir.

Kûrtir.

Bi baleke kêmtir belav.

Mêr pir caran heyranê encaman dibin.

Jin, gelek zêdetir caran, li nîşanan temaşe dikin.

Mêr li rênîşanê dinêre.

Jin li tevgerê dinêre.

Mêr guh dide gotinan.

Jin guh dide wî tiştî ku gotin xwe ji gotina wî didin paş.

Bê guman her tim ne wisa ye.

Lê ewqas caran wisa ye ku hêjayî balê ye.

Di jiyana xwe ya pîşeyî de min jinên awarte nas kirin.

Rêveber.

Hevkar.

Xerîdar.

Rêveberên payebilind.

Dayik.

Keç.

Heval.

Gelek ji wan ji welatên cuda dihatin.

Zimanên cuda.

Çandên cuda.

Lê dîsa jî xisleteke wan a hevpar hebû.

Wan mirov fêm dikirin berî ku mirov xwe fêm bikin.

Di destpêkê de min ev şiyan wek hîseke hundirîn didît.

Bi demê re min navê ezmûna mirovî lê kir.

Çimkî dema ku gelek kesan li daneyan temaşe dikir, wan li mirovan temaşe dikir.

Û mirov her tim dikevin pêşiya daneyan.

Tiştê ku di hejmaran de diqewime hema hema her tim di mirovan de dest pê dike.

Gelek guherînên ku paşê rêya min veguherandin, ji aliyê jinekê ve berî min hatin naskirin.

Carinan ew hûrgiliyên piçûk bûn.

Hevokek.

Bêdengiyek.

Fikarek.

Çavdêriyeke ku bi xuyanî lawekî bû.

Tiştekî heybetdar tune bû.

Tiştekî şanoyî tune bû.

Û dîsa jî, mehan an salan şûnda, ew gotin vegeriyan.

Û ew rast bûn.

Bi demê re ez hîn bûm ku guhdarî bikim.

Ne ji ber nezaketê.

Ji ber aqilmendiyê.

Çimkî dinya ewqas tevlihev e ku ji yek perspektîfê nayê fêmkirin.

Her mirov perçeyek ji rê dibîne.

Kes tevahiya nexşeyê nabîne.

Jinên ku di jiyana min re derbas bûn, dersek da min ku tu pargîdaniyê nedikarî bida min.

Ku têkilî berî danûstandinê tê.

Her tim.

Peymanek dikare lihevkirinekê biafirîne.

Têkiliyek dikare baweriyê biafirîne.

Û bawerî sax dimîne dema ku peyman êdî têr nake.

Min mirovên pir bi hêz dîtine ku ji ber kêmbûna baweriyê her tiştê xwe winda kirin.

Û mirovên ku nazik xuya dikirin bi saya wê dinya ava kirin.

Dema ku ez li jinên ku di çîroka min de hene difikirim, ez li rolan nafikirim.

Ez li beşdariyên nedîtî difikirim.

Li tiştên ku wan zêde kirin bêyî ku qedrê wan bê girtin.

Li şiyana wan a ku beşên cuda yên rastiyê bi hev ve girêdayî bihêlin.

Malbat.

Kar.

Têkilî.

Birîn.

Hêvî.

Gelek mêr bi jiyanê re wek rêzeke armancan rû bi rû dibin.

Gelek jin bi wê re wek toreke girêdanan rû bi rû dibin.

Belkî ji ber vê yekê ew pir caran pêşî digihîjin hin encaman.

Ew girêdanan dibînin.

Ew bandoran dibînin.

Ew akibetan dibînin.

Ez serdemeke jiyana xwe tînim bîra xwe ku tê de ez bawer bûm ku divê ez her tiştî bi xwe çareser bikim.

Ev nexweşiyeke belav e di nav mêran de.

Fikirîna ku hêz û xwebesî heman tişt in.

Fikirîna ku xwestina alîkariyê qelsî ye.

Fikirîna ku nazikî kêmasiyek e.

Yên ku ew bawerî hilweşand jin bûn.

Ne bi axaftinên mezin.

Bi nimûneyê.

Wan nîşanî min da ku hêza rastîn ne di hilgirtina her tiştî de ye.

Ew di avakirina girêdanên ewqas xurt de ye ku meriv neçar nemîne her tiştî bi tenê hilgire.

Ev vedîtineke şoreşger bû.

Çimkî wê awayê ku min li dinyayê dinêrî guherand.

Û wê awayê ku min li xwe dinêrî guherand.

Her çand xwedî pênaseyên xwe yên serkeftinê ye.

Unvan.

Post.

Pere.

Prestîj.

Bi demê re ez hîn bûm ku pîvaneke cuda heye.

Mirovên ku dimînin.

Yên ku li kêleka te dimînin dema ku tiştek ji bo qezenckirinê tune ye.

Yên ku berdewam bi te bawer dikin dema ku tu bi xwe jî bi zor bi xwe bawer dikî.

Yên ku aliyê te yê çêtir dibînin hê berî ku derkeve holê.

Gelek ji mirovên ku di jiyana min de ev rol lîst jin bûn.

Û ne mimkin e ku meriv wê rastiyê paşguh bike.

Pirtûk pir caran qehremanan pîroz dikin.

Jînenîgarî lehengan pîroz dikin.

Jiyana rastîn gelek dûristtir e.

Li pişt her rêyekê mirov hene ku beşdarî avakirina wê bûne.

Mirovên ku di sernavan de xuya nakin.

Mirovên ku li naskirinê nagerin.

Mirovên ku tiştê ku yên din îmze dikin mimkin dikin.

Dema ku ez li jinên ku di çîroka min re derbas bûne difikirim, ez tam li vê yekê difikirim.

Li şiyana wan a dîtinê.

Ya fêmkirinê.

Ya piştgirîkirinê.

Ya rastkirinê.

Ya pêşbînîkirinê.

Û berî her tiştî, ya bîranîna rastiyeke sade.

Kes bi rastî tiştekî bi tenê ava nake.

Em dikarin berhemekê îmze bikin.

Em dikarin di wêneyê de xuya bibin.

Em dikarin çîrokekê vebêjin.

Lê li piştî her çîrokê her tim civakeke nedîtî heye.

Di rewşa min de, beşeke girîng a wê civakê xwedî rûyekî jinane bû.

Ji ber vê yekê, gotina ku jinan ew pêşî dît ne provokasyonek e.

Ew naskirinek e.

Çimkî gelek caran, demeke dirêj berî ku ez fêm bikim ka çi diqewime, wan jixwe ew fêm kiribû.

Jinan ew pêşî fêm kiribû.